

Utdrag ur DAGENS NYHETER onsdagen den 30 augusti 1950

GÖTEBORG, tisdag.

Överlevande simmade 800 meter i svår sjö, rapporterade om olyckan.

Från Dagens Nyheters Göteborgsredaktion

I hård storm kantrade vid 18-tiden, på tisdagseftermiddagen ångbogseraren "Barbara" från KA 4 i Göteborg vid Böttön på väg norr ut efter en övning i

Göteborgs södra skärgård. Sju eller nio man omkom. Efter midnatt visste man vid regementet ännu inte det exakta antalet. Ombord på "Barbara" fanns 18 eller 20 man. Båten stod under befäl av sergeant Gustaf Henrik Stjärnskog, som omkom. Samtliga hamnade i vattnet, men elva man räddade sig genom att med uppjudande av sina sista krafter simma cirka 800 meter till ön Galtö.

När båten gått cirka sju minuter på öppet vatten kom två mycket kraftiga sjöar tätt på varandra. Då den första sjön träffade båten krängde denna över och hann inte resa sig förrän nästa sjö kom. Den lade sig då över på

styrbordssidan.

Samtliga ombordvarande tycks ha tagit sig ur båten. En del klättrade upp på fartygssidan medan andra fick tag i livbälten eller klamrade sig fast vid löst gods från båten, De sam därefter till Galtö. Det var svårt att ta sig i land i bränningarna. Maskinchefen Åke Svensson var en av de första som kom upp och han underrättade genast folk, och rapport om händelsen sändes till KA 4.

Överlevande såg masttopparna sjunka, svårt skurna av fräsande bränningar.

Vid 23-tiden på kvällen fördes en del av de räddade till KA 4:s hamn, där de genast togs om hand på sjukhuset som gjort speciella förberedelser, Samtliga befinner sig förhållandevis väl, men har fått svåra blesyrer på ben och armar efter kampen i bränningarna när de tog sig i land. En man är allvarligt chockskadad.

En av de överlevande, 31-årige maskinchefen Åke Svensson, berättar om skeppsbrottet:

- Vi var på väg med "Barbara" i nordlig riktning från en ö i södra skärgården. När vi kom ut i öppet vatten mötte vi mycket grov sjö. Vi hade då gått ca 7 distansminuter inomskärs. Stormen var hård men jämn, och vi märkte inga byar. Plötsligt kom två våldsamma sjöar över oss från styrbord, Vår båt krängde hårt efter den första sjön, och innan vi rest oss var nästa brottsjö över oss. Alla ombord förstod genast att vi befann oss i en katastrofal situation, och jag vågar påstå att alla gjorde sitt bästa utan att tappa besinningen.

Kamp i grov sjö

Några kastade sig direkt i vattnet, medan andra grep livbälten innan de följde efter. De som inte hoppade av eget initiativ kastades i havet när båten sjönk.

Så började kampen i den grova sjön. Självt såg jag att en del av mina kamrater hade lyckats, få tag i vrakspillror från båten, men jag fick inte tag i någonting som kunde hjälpa mig att hålla mig flytande. Jag simmade mot land, men det var fruktansvärt svårt att ta sig fram i de våldsamma vågorna, och ett tag trodde jag att jag , måste ge upp. Långt om länge kom jag fram till stranden tillsammans med tio kamrater.

Mot stranden fräste bränningarna och skar oss alla mycket svårt på armar och ben när vi tog oss upp på ön. De som först kom fram släpade sig tvärs över ön och lyckades larma folk.

Snabb hjälp ordnades

Snabbt organiserades hjälp, och vi fick första vård. En sjuksyster hjälpte till att sköta om våra sårade ben och armar. Stormen låg på med oförminskad styrka ute till havs, och vi hade inga möjligheter att göra någonting för våra kamrater. Vi höll utkik så länge vi orkade, men måste så småningom ge upp,

Såg bara masttoppen

När maskinist Svensson lämnade ön hade bogserbåten sjunkit och man såg endast masttoppen över vattnet. Han berättar vidare att olyckan kom som en fullständig överraskning för de ombordvarande och att det var de båda kraftiga sjöarna som orsakade den. Inga båtar fanns i närheten vid olyckstillfället.

Samtliga ombord var lätt klädda, linneuniform eller blå overall. Ingen av besättningen tycks ha blivit kvar ombord på "Barbara" efter förlisningen,

Bild

Fartyget var på väg norr ut i Göteborgs södra skärgård, och olyckan inträffade vid Böttö, som utmärkts med ett kryss.

Marinfuriren Stig Gustavsson, som var sysselsatt nere i maskinrummet lyckades ta sig upp och kunde rädda sig. För hans kamrater är det en gåta hur han lyckades ta sig ut. En annan värnpliktig som tjänstgjorde i maskinen saknas däremot.

- Så snart olyckan blev känd satte vi i gång ett omfattande spaningsarbete, säger t. f. chefen på KA 4, överstelöjtnant Haglund. Tull- och lotspersonal alarmerades och gick ut från sina stationer. Sjöräddningen fick larm, och hela kustbevakningen kopplades på. Längs stränderna letade i natt all tillgänglig personal, och vi använde så många strålkastare som finns att uppbringa. Efterspaningarna bedrevs främst på läsidan av olycksplatsen, där skeppsbrutna kan tänkas driva i land.

De skadade befinner sig samtliga väl. De har fått skrapsår på ben och armar.

Spaning med strålkastare

Så snart katastrofen blev känd trädde sjöräddningen vid västkusten omedelbart i aktion, och alla tillgängliga resurser sattes in i ett for-

cerat hjälparbete. Räddningsarbetet försvårades av mörkret och det hårda vädret - en 24 sekundmeters storm rasade. Trots alla ansträngningar kunde ingen av de saknade upptäckas. Genast i gryningen på

onsdagsmorgonen sätter efterforskningarna i gång på nytt med båtar och flyg, men under hela natten är bevakning organiserad längs kusterna med strålkastare och spaningspersonal.

Kl. 19.45 fick Göteborgs radio meddelande från KA 4 om att "Barbara" gått under vid Kocken utanför Galtö. Man satte sig i förbindelse med livräddningskryssaren "Wilhelm R. Lundgren", som låg ute vid Styrso. Efter några minuter gick "Wilhelm R. Lundgren" för full fart på väg mot olycksplatsen. Samtidigt larmades kustdistriktet och lotsverket, som också satte in all sin personal.

Från lotsdirektören gick order till Böttö, varifrån man uppmanade lotsarna på Vinga att gå ut med en båt.

En av lotsbåtarna satte omedelbart kurs på Galtö, där man sökte med strålkastare under två timmar, dock utan att upptäcka någonting på vattenytan. Från lotsbåten kunde man se hur militärer på Galtö bevakade kusten med strålkastare. Lotsarna måste hålla sig ganska långt utanför Galtö, då man i den hårda stormen inte vågade gå nära land. Några båtar från KA 4 gick också ut till olycksplatsen. "Wilhelm R. Lunden" låg ute hela natten, men hade strax efter midnatt ännu inte varit kontakt med land.

Läkare till Galtön

Kustbevakningsdistriktet larmade den enda tulljakt som var utrustad att gå ut i hårt väder, men båten fick senare besked om att den inte behövdes under natten. Tulljakterna i Långedrag och Vrångö fick emellertid order om att ligga i full beredskap för att gå ut så snart det blev ljus.

Sjöräddningscentralen vid Göteborgs radio fick kl. 20.30 meddelande från KA 4 att man om möjligt skulle sända läkare och sjuksköterska till de räddade som skadats och tagit sig i land på Galtön.

Radion satte sig i förbindelse med Sahlgrenska sjukhuset i Göteborg. Kl. 22.05 underrättade Göta flygflottilj Sjöräddningen om att flygplansflottiljen skall gå ut på spaning så snart dagen gryr på onsdagsmorgonen.

Nio man saknas

Marinstaben meddelade senare att det är nio man som saknas.

Fartyget nybyggt

Bogserbåten "Barbara" var en ångpåt, nybyggd i år och cirka 103 ton. Befälhavare var sergeant Stjärnskog som är bland de omkomna. Namnen på de övriga kunde militärmyndigheterna ännu vid 24-tiden inte lämna ut, och det var inte heller klart om sju eller nio man omkommit

